

★ היא התאהבה בישראלי בשווייץ

★ נמאסו לה בגידותיו של בעלה

★ חברת ההסרטה תבעה: „רק את!”

לעסקי קלפים וקלפנות, שקע במרה שחור רה, ויום אחד מצאו אותו תלוי, בחדרו. עכשיו הוא איים עליה שיעשה אותו הדבר, והיא נבהלה, ודחתה את הפרידה. עוד לפני מספר שבועות היא נסעה ל- הוליווד, כדי לתתם על חוזה לסרט והוא נסע איתה, שמא ימצא גם לו תפקיד ל- צידה. לא נמצא לו שום תפקיד, והסעם היא לא רצתה להתנות את השתתפותה ב-

הם. עד כה הם מכרו בעולם כעשרה מיליון תקליטים של שיריהם. כל שמועה על פרידה ביניהם היתה על- לה להיות מכת-מוות לעסקיהן. שלהם. על כן מיהרו להכחיש בועף ובזעם כל אפשרות שהם ייפרדו ביום מן הימים. רק לפני ימים מספר, בעת סיורם בגרמניה, הם עוד הוסיפו להלעיט את העיתונות הגר- מנית בהמון סיפורים מצולמים איך שהם

טחון. להרגיש שהוא רצוי, ונדרש. אבל מכל הנשים, מי שהיתה חשובה לו ביותר, היתה אסתר. אם הוא רצה להצליח אצל כל הנשים בעולם, אצלה הוא רצה להצליח יותר מאצל כולן. אם הוא רצה שכולן תאהבנה אותו, הוא רצה שהיא תאהב אותו יותר מכולן. הוא רצה אותה בגלל שהוא אהב אותה, והוא רצה אותה בגלל שהיא הביאה לו את ההצלחה, ויחד איתה הוא הסתובב בכל העולם, וכל העולם הת- פעל משניהם ביחד, בתור זוג.

זה בא פתאום. מספר פעמים היא איימה להתגרש ממנו, ולא עשתה את זה. היא לא יכלה לסבול את הבגידות שלו, למרות ש- הוא הסביר לה כמה שהן בלתי-חשובות, וככל שהקהל אהב אותה יותר, כך חברתו נעשתה קשה לה יותר. חברתו תקליטים היו מוכנות להפיץ את תקליטיה בכל העולם, אבל הן לא רצו אותו. בעלי אולמות ואמרגנים היו מוכנים לעשות לה מסעות בכל הערים הגדולות,



„העופרת לעופר:

שלום!”



אסתר עופרים, החלק המפורסם מ- א תוך צמד העופרים, התאהבה בסטודנט ישראלי הלומד בשווייץ.

בהתחלה זו לא היתה אהבה. זה היה מין רומן חביב. היא באה בערבים, כשלא עבדה, לדירתו הקטנה. הם יצאו לאכול יחד במס- עדות. טיילו אחרי-הצהריים על שפת ה- אגמים. הכל היה נחמד ויפה, כמו גבינה שחיצרית.

אבל עבר זמן, וככל שהאהבה נעשתה חזקה יותר, היא נעשתה גם אומללה יותר. הסטודנט רצה שאסתר תישאר איתו יותר ויותר. הוא רצה שהיא תישאר איתו גם בלילות, גם בימים. הוא רצה אותה בשבילו. בלי לחלק אותה עם אחרים.

אסתר התלבטה הרבה. היא אהבה את ה- סטודנט, אבל היא היתה גם קשורה אל בעלה, והיא לא יכלה להחליט את מי לעזוב למען השני. וכשהיא החליטה, ובאה אל הסטודנט ואמרה לו: „החלטתי לעזוב אותך. אני חוזרת אל בעלי”, הוא אמר לה שהוא יתאבד, הוא לא יוכל לשאת את זה, הסביר כשדמעות בעיניו.

ואז היא באה אל אבי, סיפרה לו את כל הסיפור, ואמרה לו שהיא חושבת שהסטודנט זקוק לה יותר ממנו. היא פותחת שהוא יתאבד. אבי אמר לה תיכף ומיד: „אם תעזבי אותי אני אתאבד. אני לא אוכל לשאת את זה.”

משתי אפשרויות ההתאבדויות הללו הוא החליטה לבחור את זו של הסטודנט. היא עזבה אותו, חזרה אל בעלה. לאחר משבר קשה התגבר הסטודנט והמשיך בלימודיו.

צבעונית יפהפיה, בה נראו אסתר ואבי עופרים מצולמים בצילום צבעוני מאחורי זכוכית בדולח, עליה נרשם בעברית: „כל טוב מהעופרים”. השבוע אושרו סופית השמועות על גירושיהם הקרובים.

פריסת השלום האחרונה מהעופרים המאוחדים הגיעה לידידיהם בישראל רק לפני שבועות מספר, בצורת גלויה

מאושרים ואיך שהם לא יכולים האחד בלי השניה, ואיך שהם אף פעם לא יבגדו זה בזה.

„אעשה מה

שעשה אבא!”



לפני זמן לא רב היא החליטה ל- היפרד ממנו. אבל כמו בתקופת הסטר- דנט, הוא איים שוב בהתאבדות, וכשהיא לא האמינה לו הוא אמר לה: „אני אעשה מה שאבא שלי עשה. אני לא רוצה לחיות. נמאס לי.”

וזה הפחיד אותה. משום שלפני הרבה שנים, כשהוא חי בחיפה העילית והיא חיה בחיפה העילית, נכנס אביו לחובות, נכנס

אבל בלעדיו. וככל שרצו אותה יותר, כך היא רצתה אותו פחות. הוא נהנה מההצלחה שלה, ועשה את זה ערבים שלמים במקומות אחרים, בחברת נשים אחרות.

השמועות על החתול השחור העובר מ- פעם לפעם בין שני בניהווג לא נשארו בחדר-המיטות שלהם. מדי פעם הן דלפו החוצה. עתוני רכילות גרמניים ניפחו כל תקרית בין השניים ובכותרות-ענק שאלו „האם ייפרדו העופרים?” כאילו הם היו השאח הפרסי או מלכת בלגיה. אבל מיליוני אנשים באירופה התעניינו בהם באותה מידה כמו בזוגות המלכותיים, המספקים את ה- כותרות הקבועות לעתוני הרכילות.

שום צמד זמר לא הצליח באירופה כשם שהצליחו הם. שום זמר לא גרף באירופה כלי-כך הרבה כסף ותקליטי-זזה כמו שעשו

מלך

החתיכות



ה היה לפני זמן מה. היום החליטה אסתר שוב לעזוב את בעלה, והפעם בי אופן מוחלט וסופי, וכל איומי ההתאבדות שלו אינם מרכיבים את ליבה. הגירושים ית- קיימו בימים הקרובים.

אבי עופרים היה תמיד מלך החתיכות של אירופה. עם השיער הארוך שלו, עם חולצות הדנטלים שלו, עם המראש שלו, שהלך ונעשה יותר ויותר גברי, הוא שיגע את המין הנשי, והפיל חללות חללות בכל מסעותיו.

הוא עצמו אף פעם לא התרגש מזה ב- אופן מיוחד. הוא היה זקוק לנשים, אבל בעיקר הוא היה זקוק לספר אודותן אחר- כך. הוא היה זקוק להן כדי להתמלא ב-